

- να χαρακτηρίσει ως ευαίσθητες από πλευράς ευτροφισμού περιοχές τον όρμο του Σηκουάνα, τον Σηκουάνα προς τα κατάντη της συμβολής του με τον Andelle, τα ηπειρωτικά ύδατα της λεκάνης Αρτουά-Πικαρδίας, τον όρμο του Vilaine, τον όρμο του Lorient, την εκβολή του Elorn, τον όρμο του Douarnenez, τον όρμο του Concarneau, τον κόλπο του Morbihan, τον Vistre προς τα κατάντη της Nîmes, καθώς και τη λιμνοθάλασσα του Thau, και
- να υποβάλει σε αυστηρότερη επεξεργασία τις απορρίψεις αστικών λυμάτων που προέρχονται από τους οικισμούς — πλην του Vichy, του Aix-en-Provence, του Mâcon, του Créhange, του Saint-Avold, του Bailleul, του Aurillac, του Montauban, του Châtillon-sur-Seine και του Gray — στους οποίους αναφέρεται το έγγραφο των γαλλικών αρχών της 12ης Δεκεμβρίου 2000 και από τον οικισμό του Montpelier, καθώς και τις απορρίψεις αστικών λυμάτων των οικισμών με ισοδύναμο πληθυσμό (ι.π.) άνω των 10 000 στον όρμο του Σηκουάνα, στον Σηκουάνα προς τα κατάντη της συμβολής του με τον Andelle, στα ηπειρωτικά ύδατα της λεκάνης Αρτουά-Πικαρδίας, στον όρμο του Vilaine, στον όρμο του Lorient, στην εκβολή του Elorn, στον όρμο του Douarnenez, στον όρμο του Concarneau, στον κόλπο του Morbihan, στον Vistre προς τα κατάντη της Nîmes, καθώς και στη λιμνοθάλασσα του Thau,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, και από το παράρτημα II της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 219 της 14.9.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 23ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-297/02: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(ΕΓΓΤΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Δημόσια αποθεματοποίηση αλκοόλης — Ενίσχυση της παραγωγής ελαιολάδου — Οικονομικά έτη 1997, 1998 και 1999 — Απόφαση 2002/523/ΕΚ)

(2004/C 284/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-297/02, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: M. Braguglia, επικουρούμενος από τον M. Fiorilli) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: A. Aresu), που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ στις 21 Αυγούστου 2002, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο του τρίτου τμήματος, R. Schintgen και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η προσφυγή απορρίπτεται.

- 2) Η Ιταλική Δημοκρατία καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 247 της 12.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 23ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-414/02 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul κατά Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (¹)

(Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 202 — Γένεση της τελωνειακής οφειλής — Παράτυπη εισαγωγή στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας — Έννοια του οφειλέτη τέτοιας οφειλής — Επέκταση στον εργοδότη της υποχρέωσης καταβολής της οφειλής εργαζομένου έχοντος διαπράξει παρατυπίες κατά την εκπλήρωση τελωνειακών υποχρεώσεων)

(2004/C 284/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-414/02, με αντικείμενο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία), με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Νοεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul και της Finanzlandesdirektion für Oberösterreich, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissechet (εισηγητή), R. Schintgen και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 202, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντίκειται προς αυτό μια εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 79, παράγραφος 2, του Zollrechts-Durchführungsgesetz (εκτελεστικού νόμου σχετικά με τους τελωνειακούς δασμούς), σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση παράτυπης εισαγωγής στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εμπορεύματος υποκειμένου σε εισαγωγικούς δασμούς, ο εργοδότης καθίσταται συνοφειλέτης της τελωνειακής οφειλής του μισθωτού ο οποίος προέβη στην εν λόγω εισαγωγή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που του έχει αναθέσει ο εργοδότης, και τούτο υπό την επιφύλαξη ότι η ρύθμιση αυτή απαιτεί όπως ο εργοδότης έχει λάβει μέρος στην εισαγωγή των εμπορευμάτων γνωρίζοντας ή οφείλοντας λογικώς να γνωρίζει ότι η εν λόγω εισαγωγή ήταν παράτυπη.

(¹) ΕΕ C 19 της 25.1.2003.